



Odbor za razvoj

2015/2316(INI)

25.4.2016

MNENJE

Odbora za razvoj

za Odbor za zunanje zadeve

o človekovih pravicah in migraciji v tretjih državah
(2015/2316(INI))

Pripravljalnica mnenja: Marina Albiol Guzmán

PA_NonLeg

POBUDE

Odbor za razvoj poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. meni, da je migracija človekova pravica, ki je zapisana v členu 13 Splošne deklaracije Združenih narodov o človekovih pravicah; poziva Komisijo, države članice in mednarodno skupnost, naj upoštevajo ta člen in druge ustrezne mednarodne obveznosti v zvezi z begunci in migranti ter priznajo pozitiven prispevek beguncev in migrantov k našim družbam, saj ti prinašajo koristi za ciljne, tranzitne in izvorne države, vključno z državami v razvoju; v zvezi s tem poudarja pozitivne učinke, ki jih lahko imajo migracije za razvoj;
2. poziva EU in mednarodno skupnost, naj opredelita posebne ukrepe, s katerimi lahko vlade okrepijo potencial zakonitih migracij za spodbujanje razvoja; poudarja, da sta zlasti v ciljnih državah potrebna politično vodstvo in odločno zavzemanje za boj proti ksenofobiji in enostavnejše družbeno vključevanje migrantov;
3. poudarja, da je treba nujno ukrepati in obravnavati vse kršitve človekovih pravic, s katerimi se soočajo migranti ter so najbolj očitne ob pritiskih zaradi varnostnih izzivov in naravnih nesreč; poudarja, da morajo EU in njene države članice dajati zgled pri spodbujanju in varovanju človekovih pravic migrantov, predvsem znotraj lastnih meja, če želijo pri razpravah o migracijah in človekovih pravicah v tretjih državah delovati verodostojno;
4. poziva, naj se posebna pozornost nameni varovanju pravic ranljivih skupin, kot so ženske, otroci, osebe LGBT, invalidi in starejši, ki so še posebej izpostavljeni vsem vrstam nevarnosti, na primer nasilju, trgovini z ljudmi in zlorabam; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje (ESZD), naj spodbuja pomen izobraževanja za otroke, tudi razseljene in živeče v begunskih taboriščih, saj izobraževanje v življenja otrok prinaša občutek vsakdanjosti, to pa po drugi strani zagotavlja dostojanstvo in otrokom vrača človekovo pravico do otroštva, polnega ljubezni;
5. opozarja, da večino beguncev in migrantov po svetu gostijo države v razvoju; priznava prizadevanja tretjih držav pri sprejemanju migrantov in beguncev; poudarja, da se podporni sistemi v teh državah soočajo s kritičnimi izzivi, ki bi utegnili resno ogroziti zaščito čedalje številnejšega razseljenega prebivalstva;
6. poziva EU, naj si prizadeva za usklajenost politik, pri odnosih z državami v razvoju pa uporablja različne instrumente politik za spodbujanje človekovih pravic in pravic migrantov; poziva EU in njene države članice, naj sistematično vključujejo vprašanja migracije v politični dialog s tretjimi državami ter zagotavljajo tehnično pomoč, da bi izboljšale nacionalne in lokalne politike vključevanja migrantov, hkrati pa naj zagotavljajo ustrezno sodelovanje nevladnih organizacij in civilne družbe; prav tako poziva Komisijo in ESZD, naj izboljšata izmenjavo primerov dobre prakse s tretjimi državami, predvsem z usposabljanjem humanitarnih delavcev na področju učinkovitejšega prepoznavanja različnih značilnosti, ozadja in izkušenj migrantov, zlasti najranljivejših, da bi jim zagotovili boljšo zaščito in pomoč v skladu z njihovimi potrebami;

7. poudarja, da se programov razvojne pomoči ne bi smelo uporabljati izključno za obvladovanje migracij in upravljanje meja; poziva, naj se pri razvojnih projektih EU, namenjenih migrantom in prosilcem za azil, upošteva načelo, po katerem ni nihče zapostavljen, pri čemer se je treba osredotočiti na dostop do osnovnih socialnih storitev, zlasti zdravstvenega varstva in izobraževanja, in nameniti posebno pozornost ranljivim osebam in skupinam, kot so ženske, otroci, manjšine in avtohtoni prebivalci, osebe LGBT ter invalidi;
8. meni, da ima migracija osnovne vzroke (predvsem ekonomske, politične, socialne in okoljske); meni, da bi morala razvojna pomoč učinkovito obravnavati te osnovne vzroke, in sicer z okrepitevijo razvojnega sodelovanja, izboljšanjem vzpostavljanja zmogljivosti, podporo reševanju konfliktov in spodbujanjem spoštovanja človekovih pravic; poudarja, da so ti vzroki povezani s porastom konfliktov in vojn, kršitvami človekovih pravic in pomanjkanjem dobrega upravljanja;
9. opozarja, da so revščina, neenakost in odsotnost perspektive osnovni vzroki migracije, in poudarja, da je razvojno sodelovanje učinkovito orodje za obravnavo teh vprašanj; v zvezi s tem obžaluje, da raven pomoči EU trenutno ne zadošča za izpolnitev cilja 0,7 % URP/BND in da je več držav članic celo zmanjšalo sredstva za programe pomoči;
10. pozdravlja vključitev migracij v cilje trajnostnega razvoja (v 10. cilj trajnostnega razvoja), ki opredeljujejo okvir svetovne razvojne politike do leta 2030; spominja, da so se države zavezale k mednarodnemu sodelovanju, da bi zagotovile varne, urejene in zakonite migracije, pri katerih bi se v celoti spoštovale človekove pravice in zagotavljala humana obravnava migrantov ne glede na njihov status ter beguncev in razseljenih oseb; ugotavlja, da prisilna razselitev ni zgolj humanitarno vprašanje, temveč tudi razvojni izziv, zato je potrebno boljše usklajevanje med humanitarnimi in razvojnimi akterji; meni, da izvajanje ciljev trajnostnega razvoja ponuja priložnost za okrepitev na pravicah temelječega pristopa v azilnih in migracijskih politikah ter za vključitev migracij v razvojne strategije; poziva mednarodno skupnost, naj sprejme merljive kazalnike ciljev trajnostnega razvoja na področju migracij ter zbira in objavlja razčlenjene podatke o dostopu migrantov do dostojnega dela, zdravstvenega varstva in izobraževanja, zlasti v ciljnih državah v razvoju, da bi izboljšali upravljanje migracij;
11. navaja, da trgovci z ljudmi številnim beguncem prikazujejo popačeno sliko; poudarja, kako pomembno se je boriti proti trgovini z ljudmi, ukiniti denarni tok in razbiti mreže, saj bo to pozitivno vplivalo na položaj beguncev na področju človekovih pravic v tretjih državah, ki nameravajo ubežati vojni in terorju;
12. poudarja, da mora EU okrepiti zunanjo politiko prinašanja miru in stabilnosti v območja, v katerih zaradi vojn in konfliktov prihaja do obsežnih migracijskih tokov v Evropsko unijo;
13. spominja na izjavo, ki jo je pred kratkim podal visoki komisar OZN za begunce, da so številni migranti žrtve terorizma in resnih kršitev človekovih pravic, zato bi jih bilo treba ustrezno obravnavati;
14. poziva EU in države članice, naj zagotovijo učinkovito in uspešno usklajenost politik za razvoj ter namenijo prednost spoštovanju človekovih pravic v migracijski politiki do tretjih držav;

15. ugotavlja, da je naraščajoče število beguncev po svetu v senci še veliko večjega števila notranje razseljenih oseb; opozarja, da notranje razseljene osebe ne bi smele biti diskriminirane zato, ker so morale poiskati varnost, ne da bi prečkale mednarodne meje, zato poudarja, da bi bilo treba spoštovati njihove pravice, vključno z dostopom do zdravstvenega varstva in izobraževanja;
16. poziva k vzpostavitvi rednih poti za migracijo delovne sile, tudi za sektor z nizkimi plačami;
17. poziva EU, naj vključi razsežnost migracij v okvir za obdobje po izteku sporazuma iz Cotonouja, s katerim se bodo opredelili prihodnji odnosi med EU in državami AKP; ugotavlja, da bi tesnejše sodelovanje tretjih držav pri oblikovanju instrumentov svetovnega pristopa k vprašanju migracij in mobilnosti ter pogajanjih o njih izboljšalo partnersko naravo teh instrumentov ter povečalo lokalno lastništvo in njihovo učinkovitost;
18. poziva Komisijo, naj poveča preglednost in prožnost nujnega skrbniškega sklada EU za Afriko, države članice pa poziva, naj k temu skladu prispevajo vsaj v enaki meri kot Komisija; poudarja, da je treba z ustreznim spremljanjem in ocenjevanjem obvezno zagotoviti, da bo skrbniški sklad služil svojemu namenu, torej zagotavljanju pomoči tistim, ki jo potrebujejo, boju proti slabemu upravljanju in korupciji ter spodbujanju načel pravne države v afriških državah;
19. poziva k odpisu dolga osiromašenih držav, da bi jim pomagali oblikovati javne politike, ki zagotavljajo spoštovanje človekovih pravic; vztraja pri tem, da je treba trajnostne rešitve glede dolga, vključno s standardi odgovornega dajanja in jemanja posojil, poenostaviti z večstranskim pravnim okvirom za postopke prestrukturiranja državnega dolga, da bi odpravili breme, ki ga povzročajo dolgovi, in preprečili netrajnostno zadolževanje, s tem pa ustvarili pogoje za dolgoročno varstvo človekovih pravic.

**IZID KONČNEGA GLASOVANJA
V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE**

| | |
|---|---|
| Datum sprejetja | 20.4.2016 |
| Izid končnega glasovanja | +: 20 -: 2 0: 2 |
| Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju | Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuliță, Charles Goerens, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Linda McAvan, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská |
| Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju | Marina Albiol Guzmán, Brian Hayes, Paul Rübig, Patrizia Toia |
| Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju | Amjad Bashir, Tiziana Beghin, Miroslav Poche |